

[Inge Krøgh.]

har vanskeligt ved at tilpasse sig, tage initiativer og yde noget i samfundet.

Der bliver ganske rigtig sagt, at man skal ikke koncentrere sig om brugerne, man skal koncentrere sig om forhandlerne, og det skal politiet gøre. Men jeg har fra flere embedsmænd inden for politiet hørt, at dette cirkulære hindrer politiet i at arbejde.

For at finde de store forhandlere er man selvfølgelig nødt til at finde de steder, hvor forhandlerne har solgt deres stoffer, og i det øjeblik man af anden grund kommer i kontakt med et menneske, der har hash på sig, er det meget vigtigt, at man kan afhøre dette menneske og få at vide, hvor den pågældende har fået hashen fra. Det er det, der gang på gang kan lede hen til den store forhandler, men det er som sagt forhindret.

Dette, at det i hvert fald i befolkningen opfattes som lovligt at besidde hash, gør også, at en forhandler måske har ganske lidt på sig, når han kommer for at sælge, så kan folk hente det i trappegange, eller hvor man nu har depotet lagt, og politiet kan ikke skride ind, for der er ingen af dem, der har mere på sig end til eget brug.

Narkomisbrugere er et stort problem i vores samfund, og det viser sig, at i hvert fald 90 pct. er begyndt med hash; man er ikke begyndt med at sprøjte, man begynder med hashen.

Der bliver ganske rigtig talt om, at det er meget vigtigt, at vi har behandlingsmuligheder, og jeg kan da kun være enig i, at vi bør udstrække behandlingen så vidt som muligt, det er altid bedre at forhindre, at noget bliver behandlingsværdigt. Vi ved, det er dyrt, vi har haft forhandlingerne i socialudvalget om bemandingen af behandlingscentre, og jeg synes derfor, det må være opgaven at forhindre, at der kommer misbrugere i det hele taget, både for klientens egen skyld og også rent økonomisk.

Så bliver der sagt, at jeg må bevise det, når jeg siger, at offentligt ansatte bruger hash. Det kan jeg meget nemt, men jeg kan selvfølgelig ikke nævne navne her fra folketingets talerstol, det er ganske klart. Nu tænkte jeg måske ikke lige netop på behandlingscentre, jeg tænkte på hele den sociale sektor og også på vores folkeskole. Der er folk dér, der bruger hash, det kan jeg

med navne bevise, hvis det ønskes, og jeg tror ikke, der er tvivl om, at disse mennesker ville holde op, i det øjeblik det blev kriminaliseret.

Jens Møller (KrF):

Det har på mange måder været ejendommeligt at høre ordførerne for visse partier vedrørende de to sidste forslag her, de hænger jo i nogen grad sammen. Det er, som om man viser så stor medfølelse med de mennesker, der nu er voksne, med de mennesker, der nu er i vanskeligheder — og som man også bør vise medfølelse med — at det kommer til at gå ud over den næste generation. Det er bl. a. det, der viser sig med de mange børnehjemsbørn, vi hørte om før, helt eller delvis glemte børn, og det er netop ofte de børn, der senere hen bliver stofmisbrugere både af lettere og sværere grad. Da de meget ofte er skadede fra små, fordi de ikke har haft den kontakt med forældrene, som er nødvendig for børn, er det meget ofte frugtesløst at bruge propaganda over for dem, frugtesløst at komme med oplysninger. Det er ganske simpelt, som om der er en skade i mekanismen, i sjælen, som gør, at det er meget svært for dem at komme på ret køl igen.

Så kan man spørge, om straf kan hjælpe i sådan en situation. Nu må man selvfølgelig først og fremmest sige, at der er andre former for straf end fængsel, der er bøder, som ganske tydeligt under energikrisen har vist sig at have en afskrækkende virkning, når de har en tilpas størrelse. Men i øvrigt kan en sådan straf også meget ofte have karakter af en behandling, hvor man virkelig prøver at hjælpe disse mennesker på ret køl igen, og jeg er sikker på, at vi vil se på det med meget stor velvilje, hvis det kunne drejes i den retning. Sagen er blot den, at man ikke må lade disse mennesker sejle deres egen sø og bare fortsætte, og man må ikke tro, at man kan klare det med formaninger og propaganda.

Det har altså været ejendommeligt at høre, hvordan man ved medfølelse med de mennesker, der nu er voksne, vil videregive vanskelighederne til næste slægtled.

Vor intention fra kristeligt folkepartis side med disse forslag er at prøve at bryde